

retrospectieve
auguste
van
steenacker
1890 - 1965

Het Feestcomité van Halle (Kempen)
heeft het genoegen U uit te nodigen op de

KUNSTTENTONSTELLING

van een kleine, doch zorgvuldig geselecteerde
retrospectieve
van wijlen

**AUGUSTE
VAN STEENACKER**

(1890 - 1965)

*leerling van Baron Frans Courtens
Prijs van Rome 1913*

In dezelfde expositie-ruimte stellen eveneens
de kunst schilders

GERMAINE BRUS

en

MARIA SEGERS

hun werk tentoon, alsmede een merkwaardige
verzameling kongolees kunstwerk.

Bij deze kleine retrospectieve « Auguste Van Steenacker » worden wij gekonfronteerd met een volbloed-kunstenaar, wiens werk niet de roem verworven heeft, welke zijn bijzondere hoedanigheden verdienen. In de officiële kunstwereld hebben velen, die niet reiken tot aan de enkels van Auguste Van Steenacker, grotere faam en eer gekend... Misschien heeft de kunstenaar hier wel gedeeltelijk zelf schuld aan gehad, maar dit vond dan zijn oorzaak in zijn geaardheid, namelijk de volstreckte onafhankelijkheid van zijn karakter, zijn getrouwheid aan zijn kunst - wars van alle modieuze - ismen en zijn mensenschuwheid op het eind van zijn leven. Dat hij wars bleef van alle nieuwe kunstrichtingen na de « Belle Epoque », was eerder zijn liefde voor het getrouwe, het realisme in zijn kunst. Hij overleefde de invloeden van het post-impressionisme, het futurisme, kubisme en het expressionisme en naturalistische school. Hij was leerling en laureaat van het Hoger Instituut voor Schilderkunst te Antwerpen onder de toenmalige leiding van Juliaan De Vriendt en met Baron Frans Courtens als professor, wiens invloed hij trouwens sterk ondergaan heeft. Hij is dan ook steeds een trouw naturalistisch schilder gebleven. Is het niet typisch dat toen hij in 1912 de prijs van Rome behaalde (wat toen zoveel betekende als de huidige winnaar van de Biënnale van Venetië), het jaar daarop in 1913 het 1ste salon van de impressionisten te Gent plaats greep ? De revolve in de kunst was begonnen. Hij heeft er zich nooit mee ingelaten. Het jaar daarop brak W.O. I uit en het was dan ook « en vase clos » dat Van Steenacker tussen 1914-18 zijn werk heeft moeten opbouwen. Hij bleef echter niet alleen daarom zijn realistische schilderswijze getrouw. Hij hield van de natuur - zelfs van haar etherische aantrekkingskracht - zonder daarom in het post-impressionisme te vervallen en zonder een « Ansichtkarte » te penselen, zoals de impressionisten sma-

lend de naturalisten bestempelden. Het vroeg in de twintiger en dertiger jaren veel moed (niettegenstaande het tegendeel beweerd wordt..) niet met de modernistische kunststromingen en uitingen mee te lopen een bepaalde «-ismen» aan te kleven. In 1926 - 27 - 28 werden zijn ingezonden werken nog aanvaard door het « Salon de Paris » - eervol onderscheiden - en werk aangekocht door het Museum van Deauville. Men noemde hem niet voor niets « Le peintre des arbres ».

Toen kwam de ongeneeslijke zware ziekte van zijn moeder. De schilder nam haar bij zich op (hij was ongehuwd) in het ouderlijk huis te Berchem (Auwenstraat 74). Deze ziekte ging gepaard met verschrikkelijk zware financiële bekommernissen. Zijn toewijding en grote zorgen noodzaakten hem alle openbare manifestaties vaarwel te zeggen en men kan werkelijk spreken van een totale vereenzaming, mensenschuwheid en verarming tot aan zijn dood. Daarbij kwam nog een zekere eigenzinnigheid, waarbij hij verzamelaars op afstand hield en weigerde werk waar hij persoonlijk aan gehecht was te verkopen. Het is dan ook dank zij het initiatief van beide Antwerpse inrichters, dat wij thans in de gelegenheid gesteld worden het werk van deze oprechte kunstenaar te kunnen aanschouwen. Een kleine retrospectieve dat ons een getuigenis aflegt van een verbazende vruchtbaarheid - een wondere technische vaardigheid - een realistische koloriet. En scherp schilders oog met een open hart voor de natuur. Een weelde van weidse polderlandschappen, met onze bomen, onze stroom, onze kanalen en onze lichten. Een tentoonstelling welke zal weten te ontroeren.

Jan Verhaert

De inrichters en gastheren
Roger Stubbe en
René Geeraerts
nodigen U graag uit op de
vernissage,
zaterdag 3 augustus,
te 16 u. in de parochiezaal
te Halle - Kempen (tussen
Schilde en Westmalle).
De Heer Karel Blanckaert,
volksvertegenwoordiger,
zal de tentoonstelling inleiden.
De tentoonstelling blijft
geopend van 3 augustus tot
en met 18 augustus 1968
van 10u30 tot 12u30
en van 14u30 tot 19 u.